

REVISTA POLITICĂ

Abonamentele:

în Austro-Ungaria pe an pentru cărturari 8 cor., pentru țărani 5 cor., în România și străinătate pe an 10 cor. Abonamentele se plătesc înainte la administrație și se pot face p. 6 sau numai pe 3 luni. Un număr 15 bani.

Inseratele:

se trimit numai la administrația foii și costă: un rând petiț, sau spațiul său, prima dată 12 bani, a doua oară 18 bani, a treia oară 24 bani. — Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Apare în fiecare Duminică.

Redacția și Administrația: strada Tâmplarilor N-rul 16.

Cum nu vii tu, Țepeș Doamne, ca punând mâna pe ei
Să-i împarți în două cete, în **nebuni** și în **mișei**:
Și în două temniți large cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la **pușcărie** și la casa de **nebuni**.

Eminescu.

Țăranii și politica.

Precum un trup, ca să fie întreg și sănătos, trebuie să aibă mâni și picioare, stomach și cap, așa și un popor ca să fie întreg și tare, trebuie să fie alcătuit din țărani, meșteșugari, neguțitori și cărturari. Un popor, căruia îi lipsește numai o breaslă sau o parte din cele ce le-am numărat mai sus, nu mai este un popor tare, ci este ca și un trup, căruia îi lipsește vre un mădulariu. Unui astfel de popor nu-i merg toate în plin și are mult de suferit din partea altor popoare, cari se bagă în trupul lui, ca să împle golurile, ce le are. Să ne luăm ca pildă poporul nostru român din Bucovina. Înainte de 130 de ani, când a venit Bucovina la Austria, eram noi Români vre o 50.000, iară străini de tot soiul la un loc numai vre o 20.000. Români erau mai toți gospodari (țărani, ruptași, mazili, rezeși și boeri) și numai foarte puțini meșteri, neguțitori și cărturari (preoți). Români deci, din Bucovina aveau pe atunci un trup mare cu mâni și cu picioare tari, însă cu un cap foarte mic și cu un stomach slab. Stăpânirea de pe atunci, mai cu tragere de inimă, s'a apucat să fie doctor și să prefacă trupul acesta cam nesănătos

întru unul sănătos, mărindu-i capul, lărgindu-stomachul și lecuindu-i trupul de uscăciunea și boala pricinuită de un stomach slab. Drept aceea, guvernatorii țării dintre anii 1775-1785, generalii Spleny și Enzenberg, au înființat școli românești prin orașe și prin satele mai mari, din cari școli să iasă cărturari luminați; iar pentru deprinderea mai bună a lucrării pământului și a meșteșugurilor, au adus meșteri și lucrători iscusiți și pricepuți în lucrarea pământului din alte țări, alungând tot-odată și o mulțime de Țidani peste hotare. Dacă ar fi mers lucrurile tot așa înainte, astăzi poporul nostru ar avea toate părțile trupului său sănătoase și i-ar merge cu mult mai bine. Dară planul bunilor guvernatori a fost zădărnicit și stricat de sus de la Viena, pentru că cerea multă cheltuială și băgare de samă și în urmă Bucovina a fost, spre marea noastră nenorocire și primejdie, împreună cu Galiția, care împreunare ne-a cășunat foarte multe rele și pagube și a durat aproape 60 de ani. Mai întâi ni s'au luat toate școlile, apoi au fost deschise porțile Galiției și în țara noastră s'a vărsat ca un pohoiu mulțimea flămândă de cerșitori în chip de neguțitori și meșteri. Ca dovadă că ei au aflat un gol mare în trupul nostru, este faptul că ei și-au găsit repede de lucru și prinzând în grabă rădăcini, au căpătat viață, înmulțindu-se până în ziua de azi așa de tare, încât poporul nostru, în care au intrat acești străini primejdioși, bolește greu din pricina lor. Totul ce lucră mâinile și picioarele trupului

nostru, mănâncă și se hrănește numai stomachul străin, așa că stomachul s'a făcut gras și rotund, iar trupul nostru subțire și slăbănogit, încât în țară la noi au încăput și crescut și alte trupuri străine, precum rusești, nemțești, policești, jidovești ș. a. Stăpânirea dând celorlalte trupuri străine școli să-și lumineze capul lor, cam pe furiș și pe încetul a început să se lumineze și capul trupului nostru românesc și astăzi avem mulți cărturari și mai mari și mai mici, care sunt capul la trupul prea mare al poporului român din Bucovina.

Avem deci, astăzi cap și mâni și picioare puternice, și un trunchiu al trupului slab și hitioan, pentru că nu avem stomach din trupul nostru, adecă ne lipsesc meșterii și neguțitorii noștri, cari trăind de la noi să ni dea putere să scăpăm odată de strâmtorirea străinilor. Ni-ar trebui pentru treaba aceasta iarăși un doftor. Doftorul însă, nu trebuie să fie un străin, cum a fost la 1780, ca să ne părăsească când va voi stăpânirea sau străinii, cari nu ne iubesc, ci acuma trebuie să ne fim noi înșine doftor. De vreo 20 de ani încoace, de când cărturarii noștri (capul) s'au sporit binișor din mijlocul țărănimii (trupul), s'a putut vede o silință obștească pentru a ne face meșteri și neguțitori, bănci și societăți românești (stomachul). Astăzi aproape nu avem sat românesc fără bancă, avem și puține dughene și meșteri și neguțitori de ai noștri și, dacă silința țărănimii și a cărturarilor noștri ar merge tot pe calea apucată și croită, avem cea mai bună nădejde că noi Românii ne vom întări și nimene nu ne va putea învinge.

Lupta în care ne măsurăm puterile cu alte nații pentru apărarea drepturilor noastre și pentru câștigarea de drepturi nouă, este politica; și, ca să fim și în lupta aceasta tari și neînvinși, trebuie să ne luptăm împotriva dușmanului de altă lege și neam, cărturari, țărani, meșteri și neguțitori români, cu toții umăr la umăr. De o bucată de vreme cărturarii noștri au înțeles că fără țărani nu pot face nimic în politică. Neuitatul George Popovici se putea mândri în sfatul țării și în parlament că e deputat al țărănimii și al cărturarilor români. De aceea glasul lui era ascultat și băgat în seamă și din pricina aceasta, stăpânirea de pe atunci, dușmană Românilor, nu l-a putut suferi și l-a răsturnat la alegerile următoare. Căderea și

lipsa lui George Popovici în politică au simțit-o de o potrivă cărturarii și țărănimea, cărora le-a părut atât de rău că au pierdut pe un om vrednic și scump tuturor. Deputații, cari au fost aleși atunci cu ajutorul stăpânirii erau urgisiți de cărturari; văzând ei că pe cărturari nu-i pot împăca cu una cu două, s'au îndreptat către țărani cu tot felul de făgăduieli deșerte și ne mai auzite și țărani noștri, apăsați de multe nevoi, i-au ascultat și urmat în nădejdia că li se va face vre un bine. De zece ani încoace s'a început așa numita politică „democrată“ și de atunci s'a aruncat sămânța otrăvicioasă a zizaniei și desbinării între țărani și cărturarii de aceeași lege și de același sânge. Țărani întărtați de „democrații“ Aurel Onciul și Florea Lupu împotriva cărturarilor, au căutat să le strice acestora în tot felul și au trecut ani de luptă grea și crâncenă, până ce au priceput țărani că fac întocmai ca și omul ce se bate cu pumnii peste cap, fiind că i-a spus cineva că are pe cap vre o câțiva peri răi. Urmarea a fost că țărani noștri, în înțelepciunea lor firească, au început a se înțelege iară cu cărturarii lor de la sate și în lupta electorală din 1907 țărănimia a mers aproape peste tot mână în mână cu cărturarii. Ude au fost țărani împotriva cărturarilor ca la Humor și Câmpulung, învingerea a rămas pe partea țărănilor, și cărturarii au trebuit să se convingă îndată, că țărani au știut să se hotărască pentru cei mai potriviți candidați, dovedind prin aceasta, că au pricepere politică. Nu mult după aceea a venit împăcarea între „democrați“ și „apărăriști“, după ce au văzut amândouă părțile că poporul e sătul de lupta lor. Împăcarea a fost însă de nevoie numai între domni. S'a făcut totuși mare tămbălău în țară cu împăcarea aceea, și țărani își vor fi mai aducând aminte de comitetele, ce s'au ales atunci în fiecare sat. Comitetele acestea aveau să se adune cât de des și să se sfătuiască asupra nevoilor și trebuințelor poporului, chemându-l și pe deputatul districtului din când în când în mijlocul lor. Capii naționali și deputații nu au prea avut însă vreme să adune poporul la sfat, căci ei nu-și dădeau rând cu treburile lor gospodărești; știți ca omul cu multe pe cap. Acuma însă înaintea alegerii s'a scornit iară dragostea lor pentru alegători și cam de vr'o două luni s'au

început adunări și a fost și o alerere la Câmpulung, la care s'au pieptuit vr'o trei domni cu un țaran. La alegerea aceasta s'a arătat însă, că tocmai cei ce se laudă mereu cu dragostea lor pentru țărani au fost împotriva candidatului țaran. Alegerile pentru dietă vor fi prin luna lui April. Candidații însă răsar mereu ca bureții după o ploaie caldă și măcar că au să fie aleși numai 23 deputați români, totuși sunt până acuma peste 50 de candidați și până la alegeri vor mai răsări vr'o 50. Sunt între dânșii și de aceia, cari se miră singuri, cum de au candidat. Gazeta noastră încă nu s'a hotărât nici pentru un candidat și tare ne temem, că acei ce au pornit așa de devreme cu colinda să nu rămâe cu traista goală. Se înțelege că din pricina colacilor deputăției s'a făcut iară zarvă între câți-va domni și s'au auzit vorbe și prin gazeta „Foiaia poporului“ că deputații cei vechi, cu multe făgădueli neîmplinite, au de gând să despărtească iară poporul de cărturari ca să poată ei după aceea ajunge cu amăgeli la putere. Ei se laudă că vor pune numai candidați țărani pe lângă dânșii. Se înțelege că candidații lor vor fi niște slăbănogi, pe cari să-i poată amăgi ușor. Suntem siguri că țărani nu se vor lăsa amăgiți de astfel de oameni și se vor hotărî dimpreună cu cărturarii pentru acei candidați, țărani sau domni, pe cari îi cunosc ce plătesc. Numai în chipul acesta se poate păstra cinstea țărănească neatinsă. Noi la timpul său vom da de cunoscut numele candidaților, pe cari îi credem noi potrivii și credem că glasul nostru cinstit va fi ascultat, pentru că noi nu voim să se taie capul de la trup și acesta rămânând orb să piară într'o parte, și capul în alta, ci voim un trup întreg și sănătos.

G. Țaranu

Afacerile tribunalului din Suceava.

Tribunalul din Suceava a fost pe la sfârșitul anului 1909 obiectul unei campanii înverșunate din partea foilor jidovești din Cernăuț „Tagblatt“ și „Volkswehr“. Știe însă toată lumea că această campanie murdară a fost îndreptată în contra tribunalului numai din cauză, că la acest tribunal se aflau pe vremea aceea o mulțime de cămătari și strigoi jidovești, cari aveau să îndure pedeapsa lor cuvenită. Au fost jupânii Mendel Reichmann, Wolf Kern, Motl Marcovici, Boruch Fiul, frații Sternberg, cumătrul Herzl, Herșcu David și alți mulți, cari cu chica sburlită de spaimă așteptau osânda

lor, căci procuratura din Suceava începuse să pue mâna pe acei cămătari, cari încunjurau cu o rară iscusință legea despre usură și sugeau măduva bieților țărani îndătoriiți, cum suge un vițel flămând când dă de țâță. Această campanie a foilor jidovești din Cernăuț a fost însoțită și de o interpelație direct revoltătoare la adresa ministrului de justiție din partea deputatului jidovesc Straucher.

Scopul campaniei jidovești a fost: 1. discreditarea completă înaintea celor slabi de înger și înaintea guvernului a judecătorilor români de la acest tribunal, mai cu samă însă a viceprezidentului Pridie, care după moartea prezidentului Olinschi devenise șeful tribunalului până la ocuparea din nou a postului de prezident; 2. pe lângă această discreditare a judecătorilor, o bumbăcire de cap a juraților din cercul tribunalului și în aceiași măsură o gloriificare a tuturor mișeilor, cari stăteau pe vremea aceea sub acuză sau se aflau în cercetări penale, ca pe această cale acești strigoi și jupitori ai poporului să poată scăpa de osânda ce-i aștepta și ce li se cuvenia.

Trebue să mărturisim că scopul campaniei a fost ajuns pe deplin, căci din acei mulți binefăcători ai neamului nostru, pe cari nime nu i-a chemat să se așeze în ținuturile noastre ca să se îmbogățească din sudorea țaranilor, într'adevăr numai trei sau patru au fost pedepsiți după cuviință și după dispozițiunile legilor, dar cei mai mulți au fost achitați, căci procurorul cu toată elocvența sa, nu a fost în stare să-i înduplece pe jurați, că cutare sau cutare cămătar a înșelat și trebue pus la răcoare; dovadă însă că acuzarea cămătarilor a fost dreaptă și cu temeiul poate servi faptul, că toți cei achitați au scăpat numai cu un singur vot sau glas al juraților, adică ar fi fost de sigur pedepsiți dacă în loc de șapte, ar fi glăsuț opt jurați pentru osândă; astfel mai toți cămătarii acuzați au scăpat formal de pedeapsă, întru adevăr însă majoritatea voturilor din partea juraților este cea mai bună dovadă despre vina lor și este foarte ușor a crede, că fără campania foilor jidovești acei cămătari s'ar fi ales numai decât și cel puțin cu opt glasuri din partea juraților, ca să împlie și ei temnițele statului precum au împlut ei lumea de sărăcie și mizerie.

Dar și ceialaltă parte a scopului a fost pe deplin ajunsă, căci pentru tribunalul din Suceava a fost numit după mai multe peripeții un barbat—mărturisim că e român—cu calități bune de judecător, dar și slab de înger și prea încrezut în propovăduințele foilor jidovești, căci de altcum nu putem pricepe, de ce d. Mandiceschi a făcut atâtea strămutări de judecători la acest tribunal fără nici o cauză și de ce d. prezident de tribunal a pus ca Român tocmai pe cei mai cinstiți judecători români sub epitropia Jidovilor? Căci așa este și așa se pricepe strămutarea a mai multor judecători creștini și români din despărțitura penală și înlocuirea lor cu jidani ca Rosenfeld (cunoscut din judecata procesului Iacob Zachmann contra Herșcu Dawid), ca Horten (cunoscut din judecata procesului Terentie Bodea contra Wolf Kern) și alți fii ai lui Israil,

cari de acu înainte vor judeca tâlhăriile cămătarilor jidovești.

Bine a zis, cine a zis, că la tribunalul din Suceava vor veni vremuri, când socrul-cămătar va sta sub acuză, iar ginerele-consilier îl va judeca, căci astfel se înmulțesc și astfel se încuibă și se protejează Jidanii în posturile de judecători la acest tribunal de nefericită existență.

Plângeri peste plângeri neauzite și nebăgate în samă dovedesc curentul cel nou la tribunalul din Suceava și adevăresc, că d. prezident Mandiceschi nu și-a dat nici o samă ce a făcut prin strămutările nemotivate și să o spunem verde în față în mare parte influențate dintr'o sorginte nu prea mulțămitoare.

Să nu căpătăm însă porecla de clevetitori, înainte de ce vom aduce probă despre bănuielile noastre foarte îngrijitoare, îl rugăm pe d. prezident să cetească fără ori ce comentariu procesele amintite de noi (Iacob Zachmann contra Herșcu David și Terentie Bodea contra Wolf Kern) și să se încredințeze întâu singur despre calitățile jidovești ale judecătorilor Rosenfeld și Horten, căci avem de gând să-l servim cu o serie întreagă de afaceri nu tocmai prea frumoase din acea eră nouă de la tribunalul din Suceava, care poartă sigiliul Mandiceschi-Horten.

(Va urma).

Minciuni și palavre.

În „Foaia poporului“ suntem obișnuiți să cetim de o bucată de vreme laudele, batjocurile și sudalmele de viziteu ale lui Aurel Onciul și Florea Lupu. Văd și ei prea bine și a mărturisit-o chiar omul lor de încredere Chisanovici, de care și-au legat soartea lor, că suntem „cinstiți“. Numai s'a scăpat cu o minciună cât el de mare când spune cu atâta ifos că d. V. Grigorovici face parte din comitetul redacțional al ziarului nostru. Aceasta nu e adevărat. Tot d. Chisanovici ne face „anarchiști“ (poate ai d-lui Iorga N. R.?) și „bârfitori“. Lucru de mirare că astfel scrie tocmai d. Chisanovici. Se vede că și-a uitat cu desăvârșire trecutul și și tăgăduiește vederile și convingerile de democrat și liber-cugetător, ce a fost înainte. Știe bine d. Chisanovici noțiunea „anarchist“ și știe d-sa ce fapte săvârșesc „anarchiștii“? Noi nu am cărtit împotriva legilor și rânduielii de stat, nu am jignit casa domnitoare, nu am făcut comploturi împotriva patriei, nu ațâțăm lumea la răscoală și nu întărtăm fărănimea împotriva unei stări din sânul neamului nostru și nici nu facem călcări de lege. Ziarul nostru, după cum am declarat din capul locului, va supraveghia și va controla munca și toți pașii politicianilor noștri și se va feri de a face personalități. Ne-am ținut de ceia ce am zis. I-am apucat pe rând pe politicianii noștri și am descoperit lumii ce fac cu toții. Politica o fac doară oameni, și noi am trebuit să-l luăm pe fiecare politician în deosebi și să-i analizăm totul ce face. Ce am aflat că e bun la un politician, am spus-o, și când am aflat că săvâr-

șesc unii dintre ei fapte, ce sunt în dauna poporului nostru, i-am înfierat după cuviință. Că îi doare amarnic pe politicieni, când le descoperim fără încunjur faptele lor, ne pare rău. În acești doi ani, de la „împăcarea“ partidelor încoace, s'au încuibat cele mai primejdioase rele în sânul poporului nostru, fiindcă deputații și conducătorii noștri au fost lăsați de capul lor și nu au avut nici un control aspru. Mare parte dintre cărturari s'au desgustat de luptele deslănțuite cu atâta desfrâu între păturile neamului și nu și-au bătut capul cu afacerile obștești, unii iarăși au văzut că Florea Lupu și Aurel Onciul se îmbogățesc fără grijă pe spatele poporului. Tărănimea aștepta mântuirea și fericirea de la cei ce au făgăduit, și nu putea ști ce se uneltește pe sama și în dauna ei. De toată „împăcarea“ cea vestită s'au folosit numai Florea Lupu și Aurel Onciul, ca să poată îngriji nestingheriți de afacerile cu lemne. Interesele poporului au fost jertfite ca să și poată atinge Florea Lupu ținta lui de îmbogățire repede. Legătura cu creștinii-sociali au folosit-o să scoată mai lesne cumpărăturile de păduri de la ministerul de agricultură. Centrala băncilor sătești a fost înhămată cu totul numai pentru afacerile de lemne. Avântul frumos ce-l luase Centrala și băncile sătești, a stat pe loc, ba încă cele mai multe bănci sufăr din pricina aceasta și sunt pe cale să bancroteze. Lupta începută de ai noștri împotriva corupției și ticăloșiei a fost un chițibuș, cu care voiau politicianii noștri să și spele obrazul în fața lumii. Cine a săvârșit și săvârșește fapte mai murdare și mai corupte decât unii dintre politicianii noștri? Dacă Aurel Onciul și Florea Lupu au luptat și luptă împotriva corupției și Jidanilor, de ce l-au înlăturat pe cel mai bun prieten al Românilor și pe omul cinstit și curat ca lacrima, care a fost contele Bellegarde? De ce au făcut legătură frățească cu cel mai mare dușman al Românilor și sprijinitorul întregii corupții în țara noastră Coço Vasilco? De ce i-a adus Aurel Onciul osanale și laude lui George Vasilco cu prilejul închiderii dietei? Sau poate nu a fost același George Vasilco, care a votat fățiș și demonstrativ cu Rutenii la alegerile comunale din Cernăuț? Nu a fost același George Vasilco, pe care l-a forfecat și atacat Aurel Onciul așa de aprig în secția bndgetară în parlament, pe care l-a „ferfenițit“ tot A. Onciul în dietă și împotriva căruia pornise partidul național și întreaga studentime o luptă așa de inverșunată? De ce l-a lăudat deci Aurel Onciul pentru „conducerea excelentă și nepărtinitoare“? Atunci, ori că George Vasilco a fost un Român bun și un căpitan al țării și mai bun, și Aurel Onciul a săvârșit o faptă de nebun, că l-a atacat și insultat pe un om cinstit (!?) și conștient de datoria și chemarea sa, ori că George Vasilco a fost un trădător de neam și în calitatea sa de căpitan al țării a dus spre prăpastie țara noastră, doară așa se spunea în ziarele noastre și la toate adunările, și în cazul acesta procedarea lui Aurel Onciul a fost la loc și trebuia să rămâe consecvent, și cu prilejul închiderii dietei, să nu-i fi adus laude și osanale lui George Vasilco și astfel să nu ne fi făcut de răs în fața lumii cu procedarea sa absurdă și inconștientă. Aurel Onciul și

Florea Lupu, care a declarat în ziarul „Wahrheit“ că toate învinuirile împotriva lui George Vasilco sunt neîntemeiate, au purtat lumea românească de nas și și-au bătut joc de noi Români într'un chip murdar și rușinos. Cum s'au rectificat ei în partid, cu ce față s'au arătat studențimii române, și cum se înfățișează ei opiniei publice? Ce le pasă lor de toate acestea. Partidul erau ei și făceau ce vroiau. Pe studențime o mustră să-și caute de carte și să nu se amestece decât atunci, când e vorba să le faci pe plac lui Aurel Onciul și Florea Lupu; iar pe ceilalți cărturari îi înfrică și-i batjocuresc, când cutează să-și rădăce capul împotriva lui Aurel Onciul, Florea Lupu și a celorlalți trabanți și sateliți slugarnici din jurul lor. Laudele lui Aurel Onciul și declarația de onoare alui Florea Lupu au o cauză mai adâncă și mai tainică. Secretul public e că Florea Lupu, ca să-i meargă afacerile de lemn strună, a făcut legătură cu Coco Vasilco și l-a înduplecat și pe cumnatul său Aurel Onciul să între în această legătură. A știut partidul și conducătorul acestuia I. Flondor? S'a aprobat legătura aceasta de opinia publică românească? Nimene nu i-a întrebat și nici nu i-a tras la răspundere de fapta lor. Florea Lupu și-a asigurat pentru totdeauna prezidenția la banca țării și chicușurile destul de grase de la afacerile de lemn. Aurel Onciul a intrat cu învoirea lui Coco Vasilco în consiliul de administrație al căilor ferate locale și după învoiala făcută, să devie tot din mila lui Vasilco, al doilea vicecăpitan al țării și director al oficiilor în Comitetul țării cu o leafă destul de grasă. În felul acesta știu „democrații“ A. Onciul și Florea Lupu să lupte împotriva corupției și să o înlăture din țară? De dragul câștigurilor personale să jertfească fără frică interesele poporului, să ne înjosească și să ne vândă dușmanilor noștri? Destrăbălarea se încuibase prea adânc și lumea mare nu știa nimică și lua de bune tot ce se spunea în ziarele partidului și la consfăturile obișnuite. A fi rupt vâlul ce acoperea atâtea păcate primejdioase poporului nostru ne revine nouă celor de la „Revista politică“. Fiind curați și necompromiși, dăm totul la iveală, să judece lumea cine sunt și ce fac politicianii noștri. Nu cocoloșim pe nimine și nici nu avem în jurul nostru oameni ce vânează mandate și chicușuri grase, ce le-ar veni din politică.

De ce nu au curajul dd. A. Onciul și Fl. Lupu să desmințescă acestea fapte săvârșite de ei?

(Va urma.)

În jurul congresului național.

Primum spre publicare următoarea scrisoare:

Sub marea „O scrisoare“ D-l Luța publică în „Revista Politică“, Nr. 9 o provocare subsemnată de 19 preoți cari cer „spre grabnica clarificare a situației actuale“ conchেমarea unui mare congres național la Cernăuți.

Cetind și numele mieu între cei semnați, mă simt dator a da următoarea lămurire;

Data de 2 Decembrie a. c. este ziua în care s'a ținut conferința pastorală la Strojineț. E drept, că după încheierea părții oficiale, s'a vorbit și de situația noastră politică. Dar nu în sensul cum îl publică D-l Luța! Deja firea lucrului nu admite un asemenea sens. Clarificarea situației nu se poate ajunge discutându-o numai cu un litigant, și uitând, sau neglijind intenționat a-l îndupleca și pre cellalt spre împăcare. Din cât intervenția, în cazul dat cu publicarea „Scrisoarei“ este unilaterală, ea nu poate să conducă la scop, ea prin urmare nu poate să fie intențiunea celor subscriși, sau ea nu corespunde cel puțin intențiilor mele.

Cu atât mai puțin corespunde acestor intențiuni calea erută de D-l Luța: Ca Revista Politică din Suceava să conchেমe un congres național la Cernăuți. Ba cererea aceasta involvă chiar o ofenză directă la adresa partidului național, ceea ce nu se poate măcar presupune că ar fi fost tendința celor subscriși. Căci partidul național de bun, de rău, cum este, este o cârmă națională, și până se va înlocui cu alt ceva, trebuie respectat. A nu ținea cont de el, este a fi fără conducere politică, a fi expuși la voia întâmplării și nu trebuie lăsat să ajungă lucrurile până la atâtea.

Așa am înțeles cu vorbele ce s'au pronunțat la numita conferință. Tenorul lor era solidaritatea, iară nu desbinarea. Iară solidaritatea neputându-se ajunge numai cu o parte, publicarea trebuie să urmeze în organele amânduror părților.

Dacă se conformă D-l Luța acestor vederi, las să figureze iscălitura mea pe „O scrisoare“. Iar dacă Domnia Sa persistă la stilisarea ce i-a dat, atunci revoc iscălitura mea, ea este atunci nulă și neesistetă.

Cu cuvenit respect Zaharie Voronca.

Publicăm ca să nu fie supărare, lămurirea binecunoscutului publicist și cleric Z. Voronca, deși o astfel de lămurire nu era necesară în urma celor spuse de noi în articolul „Împărțșiri“ din Nr. 11 al foi noastre. O reținem că noi nu voim să convocăm și nici nu putem convoca un congres; deoarece suntem de părere că acest congres, care e foarte necesar, ar trebui să-l convoace bărbați cu trecere (atât din mijlocul partidului național, cât și de aceia, cari stau afară de partid) din toate districtele și păturile poporului. Un congres convocat de partidul național nu credem că va avea rezultatul dorit, pentru-că conducătorul partidului ar poronci acolo ca și la adunarea națională de dăunăzi. Se vede că lucrul acesta l'a avut în vedere și d. Luța de n'a trimis apelul celor 19 preoți exclusiv la „Foaia poporului“ spre publicare, ci și nouă o foaie afară de partid și fără partid. Noi, cari dorim ca poporul nostru să fie condus de naționaliști cinstiți, am publicat apelul cum l'am primit și în numărul ultim ne-am dat părerile noastre, cari spre bucuria noastră se acopăr în parte cu cele ale d. Z. Voronca.

Cum lucră deputații noștri.

Am adus în numărul din urmă știrea că posturile de conducători ale judecătoriilor din Solca și Humor au fost ocupate cu judecători străini de limba și legea noastră, deși aceste ținuturi sunt curat românești și deși aceste posturi au fost ocupate până acum cu conducători români. Cu privire la această știre am întrebat pe d. Onciul, deputat al districtului Humor—Solca ori de are știre de aceste numiri și dacă da, ce a întreprins să le împiedice.

Fără a-i aștepta răspunsul, care în orice caz nu ne poate mulțami, fiind aceasta o pierdere nemăsurată pentru bietul nostru popor, jăfuit din toate părțile, și care nu se poate lipsi de sfatul prietinesc al „forșterului” român, credem că putem singuri răspunde la această întrebare.

Nu ne putem îndoi, că deputatul ținutului Humor—Solca a avut știre, că aceste 2 posturi de cea mai mare însemnătate pentru noi au devenit libere și că se vor ocupa în vremea cea mai scurtă, căci aceasta era doară un „secret” public și d-lui e informat destul de bine și trebuie să fie de ceia ce se petrece pe la noi, măcar că-și are locuința în Viena!

Fiind aceasta mai mult ca sigur, putem presupune, că d-lui a întreprins oareșcare pași spre a împiedica aceste numiri? Nu! Dacă ar fi protestat cu gura-i cunoscută de sigur că nu se făceau, pentru că dreptul era pe partea noastră! Sunt doară aceste ținuturi posesiunea noastră și aveam pentru aceste posturi și destui candidați români bine calificați. În alte țări d.e. în Boemia se luptă deputații pentru fiecare post de adiunct, care se cuvine poporului căruia îi aparține, cu îndărjire și cu succes. Deputații noștri să fie atât de neputincioși, ca să nu ne poată păstra posturile pe care le avem și pentru care avem candidați apți? Cu toată părerea ce-o avem de ei, la asta nu ne putem gândi. Deci deputatul nostru—n'a întreprins oareșicari pași spre a împiedica aceste numiri!

Dară nici nu ne vine a crede, că d-lui nu s'a urnit de loc în această afacere și că a lăsat întâmplările în voia lui Dumnezeu și a ministrului! Și iată de ce! Conducătorii judecătoriilor sunt un factor însemnat în ținut și fiecare deputat calculează cu acest factor, care-i poate fi de folos, dară și foarte stricăcios. Avem dovezi, că unii deputați români sau întrepus de altă dată direct contra numirii unui conducător de judecatorie român, pentru că-l ținea de primejdios pentru interesele sale! Cât de slabă trebuie să fie temelia pe care se clădește mărirea unui astfel de deputat, grijind el de interesele sale și jertfind pe cele ale poporului.

Nu spune doară singur d-lui într'un articol intitulat „Alegerea dela Câmpulung și organizația noastră” din cuvânt în cuvânt: „Mai tare între cei doi însă îmi părea d. Reuț, fiind pretor în cel mai mare județ al cercului electoral dela Câmpulung și știind eu din pășaniile mele dela Solca, că gospodarii trag mereu la pretorii lor”. Deputatul nostru va fi învățat deci din pășanie, ca să nu-i se

incâlcească itele din partea pretorilor români. Tace și face să nu fie numit nici un pretor român!

Iară țaranul nostru se poate sfătui cu cine vrea. Bine că d. Onciul a scăpat de închipuiții rivali d e la Humor!! Cui îi pasă de țarani!?

De la Solca.

Pentru I. Irimescu-Cândești, student.

Mă bucur că știu cine e corespondentul obiectiv și nepărtinitor al ziarului așa de bine informat de împrejurările noastre „Minerva” din București. Nu m'aș fi așteptat nici când ca d. Irimescu-Cândești să publice în ziarul „Minerva” (cam pestrîț cu privire la intențiile și aspirațiunile sale N. R.) un astfel de interview al d. A. Onciul, care e pătimăș și răsbunător de moarte față de ori ce adversar politic. Dacă a voit d. Irimescu să deo o oglindă adevărată a împrejurărilor de la noi, să ne fi ascultat și pe noi, dela „Revista politică”. Așa era cu cale, că doară nu am săvârșit nici o tradare de neam și cred că ne putea învrednici și pe noi cu un „interview politic”. Său să fi făcut d. Irimescu, cum au făcut alții din Regat; să-și fi spus impresiile și ceia ce știe d-sa de politica și starea noastră. Cu astfel de „interviewuri” am fost obișnuiți numai din partea corespondenților jidani. Că a pures și d. Irimescu ca și corespondenții jidani, ne pare foarte rău. Știe d. Irimescu ce a spus și ce crede d. A. Onciul despre România, despre femeile române și despre toți bărbații mai de samă din România? Se identifică și d. Irimescu cu teoria românzării Rutenilor? Vra d. Irimescu să facă aici la noi politică militanță și să ne insulte cu „interviewurile” în „Minerva”? Pe cine crede d. Irimescu că vizează cu citațiile din A. C. Popovici? Vede d. Irimescu bârna din ochii celor de la „Foaia poporului” sau numai gozul din ochii noștri? Cu ce drept crede d. Irimescu să ne deie lecții cum o să purtăm noi lupta? Oare la D-Voastră în România se poartă lupta între partide cu mânuși fine și în frac? Noi nu facem personalități cum se face la „Foaia poporului”. Noi nu avem „paraziți naționali” și nici „idoli naționali” ca „Foaia poporului”. Noi ne închinăm unei cauze sfinte, pe care știm să o servim. Și cine caută să stânjenească sau să primejduiască această cauză, îl combatem demn și fără cruțare.

D. Irimescu mă întreabă ori de am știre și ori de pot îngădui să se publice astfel de lucruri în ziarul meu. Imi pare rău, însă l-ași întreba și eu ori de nu s'a indignat și d-sa să serie că noi cei dela „Revista politică” suntem „derbedei”, iar eu nici mai mult nici mai puțin „anarhistul lui Iorga”? Întăiu trebuia să dai lecție de demnitate și bunăcuviință interlocutorului d-tale A. Onciul și în urmă d-ta să aibi atâta bun simț și cumpăt, să nu-l discreditezi prin interviewuri neavenite pe cel mai de samă bărbat al Românilor N. Iorga. Ai crezut că faci pe grozavul? Pe noi nu ne privește nici de cum ce crede A. Onciul, și în sfârșit, ce părere ai și d-ta despre noi. Atâta o spun că pe noi nu ne vei afla în crășme, să-ți dăm interview. Cred că ne-an lămurit.

Vasile Lițu.

Știri mărunte.

Eufrosina de Pantazi. S'a stâns un suflet nobil și curat ca lacrima, doamna Eufrosina de Pantazi. Cine n'a auzit de această maică bună pentru văduve și orfani? Câți copii n'a ajutat pela școli? Pe cât de modestă în aparență, pe atât de nobilă era în caracter și sentimente românești. Era din tagma ce să trece a boierilor conservativi, plini de tragere de inimă pentru popor. Ce deosebire între eri și între azi! Epistolele scrise dela neamuri în alte limbi nu primia și nu le citea. Numai vorba românească îi plăcea. Băieștenii și cei din comunele învecinate nu vor uita-o. Din gură în gură va îmbla amintirea scumppei odrasle a boierinii noastre. Pildă să rămâe în veci și nouă la toți . . . . Eufrosina Pantazi.

Invitare. Societatea tinerilor „Păunașul Codrilor“ din Câmpulung aranjează sub patronajul membrilor ei onorari, cari sunt toți crescătorii și povățuitorii poporului din localitate o petrecere populară împreună cu teatru, declamări și dans, Sâmbătă, de anul nou (1/14 Ianuarie) 1911 la 8½ oare seara în palatul Comunal, la care are onoarea a Vă invita cu prea onorata D-Voastră familie. Prețul de intrare: pentru o persoană din popor 1 coroană, pentru domnii intelectuali 1 cor. 50 b.

Comitetul

Aurel Onciul în casa de nebuni? Primim trista știre că pe d. Aurel Onciul l-au dus la casa de nebuni. Credeam că e șagă cu d. Onciul, însă vedem că cele spuse despre d-sa au fost adevărate și că d. Onciul de mult nu-i cu toate doagele. Așteptăm de la Spitalul de nebuni adevărarea acestei știri așa de dureroase.

Judecătoria din Suceava părtinitoare? D. Vasile Lițu a dat în judecată pe gazeta jidovită alui Constantin Biskupski „Gebirgsjournal“ din Câmpulung pentru defaimare și a cerut cercetare la domiciliul respectivului redactor responsabil. Judecătoria dă o hotărâre și spune că nu e nevoie să se facă cercetare la domiciliu pentru aflarea manuscriptului incriminat. Pe când, dacă părăse alții un ziar românesc, cercetează cu deamăruțul procuratura, până și în horn. E dreptate aceasta? Știe d. Mandicevski, prezidentul tribunalului din Suceava, despre toate aceste neajunsuri?

Primim următorul apel: Mult stimat domn, Catastrul național a reușit de astădată în favorul Românilor. Ca să nimicească acest rezultat și ca să-l schimbe în favorul lor, Rutenii au cuprins întreaga țară cu o aprinsă agitație spre a **trece pe calea reclamațiilor** cât se poate de mulți dintre Români iarăși în **lista Rutenilor**. Avem știri pozitive că în **comunele mixte s'au ticluit și înaintat pe ascuns preste 20.000 de reclamațiuni, fără ca alegătorii români să știe** despre cele ce se întâmplă și se uneltesc la spatele și pe pielea lor. **Urmările acestor uneltiri vor trebui să fie pentru noi nespuse de păgubitoare.** Spre a le putea întimpina, Vă rugăm să binevoiți a cerceta la

primăria din localitate toate **listele catastrale și reclamațiunile** cu cea mai mare băgare de samă. Dacă bănuelile noastre se vor adeveri, rugăm să **adunați neîntârziat** pe cei interesați ca să **hotărască revocarea și anularea reclamațiilor false** și să protesteze în contra uneltirilor mișalești. Totodată Vă rugăm să ne informați și pe noi asupra situațiunii din comunitatea D. V. ca să putem îndruma o acțiune comună. Primiți, Vă rugăm, asigurările de cea mai distinsă stimă,

Comitetul național pentru orașul Suceava.

Invitare la adunarea generală ordinară a însoțirii de păstrare și credit pentru Lisaura, însoțire registrată cu garanță nemărginită, care va afla loc Vineri în 20 Ianuarie 1911 la oarele 10 înainte de amiază în localul cabinetului de lectură „Binevoitorul“.

Ordinea zilei:

1. Raportul directorului despre starea însoțirii și despre activitatea direcțiunii. 2. Propunerea consiliului de controlă relativ la raportul gestiunii, la încheierea conturilor și la bilanțul pentru anul 1910, la absolutoriul direcțiunii, al visternicului și al consiliului de controlă, la despăgubirea visternicului și la întrebuintarea profitului. 3. Alegerea membrilor în consiliul de controlă. 4. Propuneri libere. Încheierea conturilor precum și raportul asupra acestora compus de consiliul de controlă, dimpreună cu propunerile stau în localul susamintit la dispozițiunea membrilor spre a lua privire în ele.

V. Palamar, director.

N. B. Neîntruindu-se numărul recerut de statute se va ține a doua adunare generală tot în aceeași zi, în acelaș local și cu aceeași ordine de zi la 11 oare a. m.

A. Societatea „Școala Română.“ În folosul societății „Școala Română“ din Suceavă au încurs de la finea lui August până la finea lui Decembrie 1910:

1. taxe: a) odată pentru totdeauna: Societatea acad. „Academia ortodoxă“ 20 cor.; b) prima rată ca membru fondator, d. prof. Iancu Turanschi 30 cor.; c) taxe anuale: d. D. Socolean, director, Cernăuț 12 cor. 50 b.; d. consilier Eugen Tarnavski, superiorul Ioan de Barbier și inv. Ieremie Ieremieciuc 5 cor.; d. parochi Garabet Găina, societatea acad. „Dacia“ și Teodor a Vasile Ungurean 4 cor.; câte 2 cor. au dat: George Alaci, comerciant, nv. Vasile Botezat, superiorul Luca Buliga, inginer Nicolae Găitan, Max Drâmbeiu, Enrie Brucker, Stefan Roșu, Dumitru Ciobotariu, Constantin Capră, Toader Andronic, Nicolae Burac, George Lucescu, Nicolae Croitoriu, Anton Găitan, Dumitru Muntean, Grigorie Muntean, Gezasim Strugariu, Ion Algha, Toader Oniga, Iftimie Pop, George Cajvan, Filip Moroșan, Nichifor Boca, Mihai Negură, Onesifor Floare, Toader Lupuleac, Ilie Căilean, Arsentie Popovici, Pelaghia Cojocariu, Paul Cozma, Ștefan Șulea, Zenobia Logigan, Petru Parancici, Domnica Andrieș, Nicolae Teaciu, Const. Cernăuțan, Gavril Manecan, Leon Horbaniuc, A. Oanca, Macsim Runcan, Vasile Badeliță.

(Va urma.)

Incheierea conturilor

însoțirii de păstrare și de credit pentru Hatna și Măriței
pe anul 1909.

Contul Bilanțului.

Activa	cor.	b.	Pasiva	cor.	b.
Cassa	431	86	Fondul de rezervă	598	43
Hârtii de valoare	598	43	Partășii	660	—
Valoare de bilanța mobiilor	112	—	Depuneri spre-păstrare	140	92
Restanțe de împrumuturi date	3315	63	Împumuturi luate	3000	—
Restanțe de interese dela împrumuturi date	141	55	Dividende nerădicate	42	40
	4599	47	Remunerarea propusă pentru visternic pe 1910	100	—
	4599	47	Profit curat pe 1909	57	72
				4599	47

Contul de profit și pierdere.

Spese	cor.	b.	Venituri	cor.	b.
Interese pentru părțășii	32	80	Interese dela împrumuturi date	430	33
Remunerația visternicului pe 1909	100	—	Interese dela hârtii de valoare	32	17
Adaos la fondul de rezervă	59	31	Taxe de intrare	4	—
Prescriere din cheltueile mobiilor	7	27	Feliurite venituri	22	15
Interese pentru depuneri spre păstrare	13	96		488	65
Interese pentru împrumuturi luate	120	—			
Spese de judecată și taxe de notari	52	97			
Bir și taxe directe	—	73			
Spese de birou	50	71			
	488	65		488	65

Hatna, la 31 Decembrie 1909.

Clementi Scripcariu m. p.
președintele consiliului de control.

Eugeniu Bodnărescul m. p.
director și visternic.

Georgi Șveduneac m. p.
membru în direcțiune.